

VEČERNI LIST

NEODVISEN DNEVNIK

Cena za celo leto . K 60.—, za pol leta . K 30.—,
četrt leta . „ 15.—, en mesec „ 5.—
Uredništvo in upravnništvo: Kopitarjeva ulica 3tev. 6.
Telefon Stav. 50.

Insarati: Enostolpna petitvra (72 mm široka in 3 mm
visoka ali nje prostor) za enkrat po K 1:20. —
Poslano: Enostolpna petitvra K 1:—, — izhaja vsak
dan, izven tedne in praznike, ob 2. uri popoldne

Velike komunistične demonstracije na Dunaju. Demonstranti zažgali parlament.

LDU Dunaj, 17. aprila. (ČTU) Na Dunaju so bile nočej velike komunistične demonstracije. Narodna bramba pod vodstvom častnikov, dobro opremljena s puškami in strojnimi, je varovala parlament. Državni kancler dr. Renner je govoril množici, ta pa je naskočila parlament, pobila okna in hotela razbiti hrastova vrata. Zapalila je parlamentove pri-
tlične prostore. Ko so prišli ognjegašci, so jim demonstranti gašenje zabranili. Ko je došla vest, da prihajajo tri italijanske stot-
nje, so se demonstranti razpršili.

LDU Dunaj, 17. aprila. (ČTU) Danes ob 3. uri popoldne se je vršil pred mestno hišo shod brezposelnih, ki je bil sklican potem letakov. Bilo je več go-
vornikov, med njimi mnogo komuni-
stov, ni pa bilo mogoče slediti izjava-
njem, ker je obenem govorilo več go-
vornikov. Bila je predložena resolucija,
katere bistvena vsebina je, da brezpo-
selni zahtevajo od vlade, naj po mož-
nosti preskrbi prilike za delo, ter dovoli
brezposelnim dnevno podporo po 25
kron in nabavi prispevek 300 kron.

Eden govornikov je naznanil, da so raznašalce letakov zaprli. Shod je proti temu energično protestiral in zahteval takojšnjo izpustitev raznašalcev. Drug govornik je zahteval diktaturo proletarijata. Ob 7. uri so začeli brezposelni in komunisti obstreljavati parlament. Ob četrti na osem so streljali na zadnjo stran parlamentnega poslopja in razbili okna. Policija je na demonstrante oddala tri salve. Ob 7. uri so ugotovili 1 mrtvega in 6 težko ranjenih. Okoli 1000 demonstrantov je obkolilo poslop-
je. Čuli so se posamezni strel in salve.

LDU Dunaj, 17. aprila. (ČTU) Požar v parlamentu se je omejil na stanovanja. Knjižnica je ostala nepoškodovana. V dvor-
nem gledališču, kjer so demonstranti raz-
bili v fojeju vsa okna in stekla ter v Nem-
škem ljudskem gledališču so morali s pred-
stavo prenehati. — Pri današnjih demon-
stracijah je bilo ubitih troje policistov, tež-
ko ranjenih pa 16 policijskih stražnikov. 17 demonstrantov je bilo težko, mnogo pa
lahko ranjenih.

Temešvar bo jugoslovanski.

LDU Belgrad, 17. aprila. Današnja »Epoha« javlja: Po zadnjih informacijah iz naših dobro poučenih krogov se

bodo določile naše meje proti Rumuniji nam v korist, tako da ostane v našem območju tudi Temešvar.

Tresić-Pavičić Wilsonu.

LDU Belgrad, 17. aprila. »Epoha« javlja iz Pariza, da je Tresić-Pavičić, član narodnega veča in član naše dele-
gacije v Parizu predal predsedniku Wilsonu peticijo, v kateri ga je ponov-

no zaprosil, naj se zavzame za rešitev jugoslovanskega vprašanja v smislu svojih principov na podlagi svojih 14 točk. Wilson je sprejel peticijo.

Narodna milica v Bački in Banatu.

LDU Novi Sad, 17. aprila. Slovan-
ski elementi v Vojvodini so sprožili mi-
sel, naj se osnuje narodna milica, ki bi
imela nalogo, pomagati srbski vojski
pri vzdrževanju reda in miru. Vrhovno

poveljstvo v Belgradu je odredilo, naj se v Bački in Banatu osnujejo narodni bataljoni in naj se pozovejo prostovolci na dvomesečno službovanje.

Veliki petek.

Danes obhaja krščanski svet oni tihi a veličastni praznik žalosti in smrti, ko je na današnji dan bilo vsajeno drevo krščanstva, ki naj s svojo nebeško idejo osreči in prenovi vesoljni svet. Ideja mira, pravice in ljubezni je bila na potu tedi-
njim judovskim in rimskim imperialistom. Da to idejo uduše, so šli in pribili na križ njenega oznanjevalca, našega Gospoda, ki je na današnji dan ob treh popoldne umrl na križu, zasajenem na gori Golgoti. Njim vred sta visela na križu dva razboj-
nika. Hoteli so ponižati in osramotiti glas-
nika in očeta velike ideje, da osramote idejo samo. Zemlja je zaječala in se stre-
sla, sonce je mrknilo, grobovi mrtvih so se odpirali ta dan, ko je umrl na sramot-
nem križu tisti, ki je svetu prinesel Odre-
šenje.

Praznik smrti — in vendar praznik povečanja krščanske misli. Brez velike-
ga petka bi ne bilo velike sobote, ne bi bilo Vstajenja, ki pomeni zmago pravice in ljubezni nad surovo silo in sovraštvom.

Človeštvo, ki je — kakor že toliko-
krat medtem — pozabilo na veliko idejo krščanske medsebojne ljubezni, je zašlo in zabredlo za drugimi cilji in danes praznuje svoj veliki petek v lastni krvi, v bedi, la-
koti, v sovraštvu. Velika morija na boji-
ščih je sicer prenehala, ni pa prenehalo sovraštvo v srcih narodov. Nikjer ni zna-
kov, ki bi kazali, da je človeštvu že do-
volj krvi. Tisti, ki se pod štirih letih kryo-
vih bojov vračajo domov, nadaljujejo svoje delo doma. Po velikih mestih ropotajo strojnice, grme topovi, bobne mine in po-
kajo salve. Kri in sama kri, sovraštvo in le sovraštvo! Novo vero oznanjajo, nov-
raj na zemlji. Utemeljiti pa ga hočejo na bajonete in topove. Bajonet naj nadomesti ljubezen, top pravico. Človekova notra-
njost in zunanost je žalostna in obupna — slika velikega petka.

Po načelih pravice, pravijo drugi, ho-
čejo urediti svet. Urejujejo ga pa po na-
čelih sebičnosti, krivice, nasilja. Urejujejo ga v svojo korist, ker so močni, ker je moč-
niji hpravica, mali pa trpe in ječe. In tako preživlja tudi naš narod svoj veliki petek, ko nas prodajajo, ne zmešče se za našo pravico in našo ljubezen.

Toda veliko upanje, ki nikdar ne vara, je naše! Telo lahko vkujete v verige, zbičate ga, prebodete srce, položite ga v grob, zavalite na ta grob težak kamen — toda pravica ne bo nehala klicati iz groba in ideja ne bo nehala živeti, dokler se tudi nam, ki smo šibki in mali, ne izpolni Vstajenje. Mi zaupamo v to idejo, zato ne obupujemo. Ne obupamo nad človeštvom, ki se danes hoče nasiti v lastni krvi in utopiti v lastnem nasilju. Tem prej bo svet spoznal, da vse drugo je prazna pena, da le ena misel more osrečiti človeštvo, misel tistega, ki je prvi proglasil misel Ljubezni, Pravice in Resnice, ki je za to misel na današnji dan umrl in jo povečeval v zmagoslavnem Vstajenju!

Izjava Lloyd Georgeja.

LDU London, 17. aprila. (DKU) Ministrski predsednik Lloyd George je pričel svoj govor v poslanski zbornici s tem, da je priznal, da ves svet nestrpljivo pričakuje miru. Poudarjal je velike naloge delegacij ter omenil, da je vsled vojne nastalo deset novih držav. Med temi bodo nekatere popolnoma neodvisne, druge zopet napolu odvisne in končno nekatere pod pokroviteljskim gospodstvom. Meje 14 držav treba nanovo določiti. O splošnih mirovniških pogojih je omenil Lloyd George, da so zastopniki vevlasti prišli do popolnega sporazuma o vseh glavnih vprašanjih glede miru z Nemčijo. Vse obveznosti Nemčije so v pogojih zaveznikov navedene, Angleška vlada ni v nobeni točki svojih zahtev popustila, ker jih je smatrala za upravičene. Mi hočemo mir, ki ne bo meril na to, da zadosti maščevanjaželjnosti, temveč da zadosti pravici.

LDU London, 17. aprila. (ČTU) Vse časopise se bavi z včerajšnjim govorom Lloyd Georgeja v poslanski zbornici. Listi so enoglasno mnenja, da je prodrlo Lloyd Georgejevo stališče, da se v mirovni pogodbi ne odstopi od naslednjih točk, ki jih je vlada postavila v svojem programu: polna odškodnina, ki jo mora plačati Nemčija, in kaznovanje bivšega cesarja Viljema. Lloyd George vstraja dalje pri tem, da se izpolnijo angleške zahteve, kakor jih je svojčas obljubil svojim volilcem. Listi vidijo v Lloyd Georgejevem govoru dokaz za to, da je Pariz veliko popustil.

Veljavnost vseučiliških izpitov.

LDU Zagreb, 17. aprila. Ban je izdal naredbo, s katero se odpravljajo vse dosedanje omejitve glede veljavnosti vseučiliških izpitov, tako da so začasno na ozemlju kraljestva enako-pravni izpiti vseh vseučilišč tu- in inozemskih.

Modra galica na potu.

LDU Zagreb, 17. aprila. Novinski odsek poroča, da je Cunardova črta s 16. t. m. otvorila novo progo z Jadranskim morjem, zlasti z Reko. 15. t. m. je odplul prvi parnik, ki ima na krovu več sto ton modre galice ter drugega blaga za Srbijo.

Wilson soglaš s Clemenceaujem.

LDU Berlin, 17. aprila. (DunkU) »8 Uhr Abendblatt« poroča iz Rotterdama, da je Wilson dodatno izjavil, da se popolnoma sklada s Clemenceaujevim naziranjem. Wilson da je zelo zadovoljen, da more vzdržati svojih 14 točk, pa tudi Francija da je zadovoljna. O pravem značaju privolitve, ki jih je

Wilson priznal Clemenceauju, ni nič znano. Wilson je, kakor trdijo, tudi za to, da naj Amerika prevzame mandat zveze narodov nad Carigradom. Anglija je baje zadovoljna s tem predlogom, ker ne vidi rada, da dobi Francija to varuštvo in tudi Francija ne bi rada vladala Anglije v carigradskih vodah.

Wilson se umika?

LDU Berlin, 17. aprila. (DKU) »Deutsche Allgemeine Zeitung« piše, da se je Wilson korak za korakom umaknil v mirovnem vprašanju pred svojimi ameriškimi in evropskimi nasprotniki. Njegovemu ameriškemu nacjonalizmu se je

ugodilo zlasti z ozirom na izpopolnitev zveze narodov, s čimer se sklada njegov popust v prid Francije v vprašanju saarske kotline, kakor tudi preobrat v njegovi stališču napram vojni odgovornosti.

Belgrajsko vseučilišče.

LDU Belgrad, 17. aprila. Belgrajsko vseučilišče se sedaj nazivlje uradno: »Vseučilišče kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev v Beogradu«. Vpisovanje dijaštva za poletni tečaj 1918/19

se prične takoj in se vrši vsak dan do 30. t. m. Začasno se sprejemajo dijaši na bogoslovno, pravno in tehnično fakulteto. Redna predavanja se pričnejo 1. majnika 1919.

Poincare na jugoslovanski umetniški razstavi.

LDU Belgrad, 17. aprila. Iz Pariza javljajo, da je predsednik Poincaré posetil špansko, beneško in jugoslovansko umetniško razstavo. Sprejeli so ga med drugimi poslaniki Španske in Italije ter Vesnić in Pašić.

skaj umetniško razstavo. Sprejeli so ga med drugimi poslaniki Španske in Italije ter Vesnić in Pašić.

Posestva nadvojvode Frana Ferdinanda zaplenjena.

LDU Praga, 17. aprila. Čehoslovaška vlada je zasegla posestva umrlega

prestoionaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda.

Dogodki na Bavarskem.

LDU Regensburg, 17. aprila. (DKU) Včeraj je došel po večdnevem presledku v Monakovo zopet prvi osebni vlak. Potnik, ki se je z njim pripeljal poroča v »Volkszeitung«, da stoji pri Dachau-u vladne čete, njim nasproti pa 500 vojakov in 10.000 oboroženih delavcev. Negotovo je še, kam se odloči vojaštvo v Monakovem. Zelo je verjetno, da se pridružijo vladne čete upornikom.

LDU Berlin, 17. aprila. (DunkU) »Deutsche Allgemeine Zeitung« piše: Amerikanski listi so prinesli predkratkim vest, da namerava bivši nemški prestolonaslednik odpovedati se prestolu ter pobegniti. Z avtorizirane strani smo pooblašteni prijaviti, da je to poročilo povsem neresnično.

LDU Berlin, 16. aprila. (DKU) »Berl. Ztg. am Mittag« javlja iz Bamberga: Sunk čet Eppovega zbora proti Monakovemu je že pričel. Poslopja in kolodvor so utrjeni s strojnici. Železniška proga proti Monakovemu je razdejana. V narodno brambo, ki jo zbira Hoffmannova vlada, se neprenehoma v velikem številu prijavljajo novi člani. Pričakuje se tudi pomoč neke južnonemške zvezne države.

LDU Augsburg, 17. aprila. (ČTU) V

Monakovem so se vneli novi hudi boji, ki se vrše v okoličijah glavnega kolodvora in na Marienplatz-u. Nekaj časa je bil glavni kolodvor v rokah vladnih čet.

Mirovni posvet.

LDU Bern, 17. aprila. Jugoslovanski tiskovni urad v Parizu poroča: V torek se je pričela konferenca iznova pečati z jadranskim problemom. Svet četverice se ni imel seje, pač pa so se nadaljevala pogajanja med načelniki delegacij. Dopoldne se je Wilson posvetoval z Orlandom, popoldne pa je bil pri njunem ponovnem razgovoru navzoč tudi Andrej Oksoinack, bivši reški poslanec v ogrskem parlamentu. Ta je poročal o italijanskih zahtevah po Reki. Pogovor je trajal štiri in pol ure. Orlando je končal svoj ekspeze v sredo. Popoldne pride v svet četverice jadransko vprašanje na razpravo. Svet četverice je imel v torek dopoldne in popoldne sejo. Na dnevnem redu je bilo vprašanje, ki se tiče zasedbe levega renskega obrežja. Sklenili so, da bo zasedba trajala toliko časa, dokler Nemčija ne plača vse vojne odškodnine. Število ententnih čet se bo zmanjševalo vsakih pet let sorazmerno z letnimi odškodninskimi obroki, ki jih bo Nemčija plačevala. Tudi šlezviško vraščanje je bilo rešeno v torek. Severni šlez-

rik pripade Danski, toda s pogojem neoviranega plebiscita; usodo srednjega Slezvika bo odločilo ondotno ljudsko glasovanje, ki se bo izvedlo po okrajih. Uradno poročilo se glasi: Po pretresovanju reškega vprašanja med Wilsonom in Orlandom se bo svet četverice v skupni seji pečal z usodo Reke. — Dosedaj, piše »L'Homme libre«, je treba z vso opreznostjo sprejemati vse informacije, ker so gotovo preuranjene. Preliminarni mir bo baje sredi majnika podpisan. Pogodba pa ne bo obsegala pogojev, ki naj se naložijo zaveznikom Nemčije, t. j. Avstriji, Bolgariji in Turčiji, temveč bo vsebovala le zahtevo, da Nemčija pristane na vse pogoje, naložene njenim prejšnjim zaveznikom. Glede načina, kako se bo preliminarni mir sklenil, uradno ni nič znanega.

God generala Maistra.

LDU. Maribor, 17. aprila. General Maister je danes slavil svoj god. Ob 11. uri dopoldne so se zbrali častniki obmejnega poveljništva, zastopniki civilnih oblasti in moštva mariborske posadke, da pozdravijo popularnega svojega vodjo povodom njegovega imendana. V imenu častniškega zbora je čestital mestni poveljnik podpolkovnik Skaber in častniški namestnik dragonskega polka Senčar v imenu moštva mariborske posadke, ki je v svojem govoru v imenu vsega moštva obljubil, da so vsi pripravljeni pod vodstvom prijubljene generala braniti domovino pred vsakim sovražnim napadom.

General Maister se je zahvalil v prišernih besedah za čestitke in za poštvalno službovanje vseh podrejenih mu organov v težkih časih preporoda in ustvaritve Jugoslavije. Poudarjal je, da si je ravnno naše slovensko moštvo pridobilo pri tem nevenljivih zaslug. Ono je bilo, ki je s čustvom narodne zavednosti borilo se za skupnost in na svojih plečih preneslo prve težkoče prevrata. Obenem s častniško deputacijo je čestital tudi šef mariborske policije dr. Senekovič. Vojaški deputaciji so sledile civilne na čelu z okrajnim glavarjem dr. Lajničem in v imenu mestnega zastopa komisar dr. Senekovič in koncipijent Koechler, dr. Rosina, dr. Lipold, uredniki Žebot, Pirc in Šega.

Opoldne je bil v častniški obednici mariborske posadke slavnosten obed, ki so se ga udeležile deputacije vseh poveljstev in zavodov mariborske posadke, kakor tudi francoska misija v Mariboru in grof De Beguen, urednik »Journala des Debats«. Podpolkovnik Skaber je čestital generalu v imenu vsega častniškega zbora povodom njegovega godu in je poudarjal, da je to prvi primer, ko so se zbrali slovenski častniki, da se poklonijo slovenskemu generalu iz dna svojega srca.

Govoril je tudi član francoske misije dr. Reverdy, ki je čestital generalu Maistru in pozdravil v njegovi osebi ves jugoslovanski narod, ki ga je sprejel navdušeno kot zastopnika francoskega naroda.

Grof de Beguen je pozdravil v imenu francoskega naroda Jugoslavijo in posebno Slovence, ki so mu priredili tako prišeren prijateljski sprejem. Poudarjal je, da

so Francozi z vso dušo pripravljeni podpirati upravičene zahteve Jugoslovancev, ki se lahko zanesejo, da jih Francija v njihovih težkih dneh ne bo nikdar zapustila. Besede francoskega gosta so spremljali živahni klici na Jugoslavijo.

General se je zahvalil grofu za njegove prijateljske besede in pozval navzoče, da dvignejo čaše na slavo in veličino Francoske, nakar so vsi zaklicali »Vive la France«.

Zborovanje vojnih pohablencev.

LDU. Dunaj, 17. aprila. (Dun. KU) V poslopiju vojaškega poveljništva je bilo danes zborovanje zastopnikov vojnih pohablencev, na katerem sta državni kanceler dr. Renner in državni tajnik Hanusch dala odgovor na zahteve invalidov. Državni kanceler je izjavil, da vlada podpira zahtevo po ustanovitvi invalidnih domov. Državni tajnik Hanusch je opozoril na to, da stopi novi invalidni zakon že 15. junija t. l. v veljavo. Pogajanja glede gospodarskih zahtev invalidov so dovedla do tega, da se z ozirom na finančni položaj države lahko izplača pohablencem vsota do največ dveh milijonov kron, in sicer za čas od 15. aprila do 15. junija t. l.

LDU. Dunaj, 17. aprila. (Dun. KU). Danes so bila pred mestnim domom zborovanja vrnivših se vojakov, vojnih pohablencev in brezposelnih. Sklenili so, odpisati deputacije k merodajnim činiteljem, ki naj poizvedo, kako stališče zavzema vlada napram njihovim sklepom. Po končanem zborovanju so udeleženci odkorakali proti parlamentu. Deputacijo je sprejel državni kanceler dr. Renner, ki je izjavil, da država nima nobene večje skrbi kakor one, preskrbeti kruha in dela. Opozoril je na ustanovitev komisije brezposelnih, ki se trenutno bavi s tem, kako bi se moglo začeti takoj z izvedbo načrtov o državnih zgradbah in o regulacijah rek. Nato je predložil predsednik državne zveze bivših vojnih ujetnikov Walz zahteve, ki jih stavlja zborovanje vrnivših se vojakov in ki se glase: 1. izplačilo potnine po 200 kron za vsakega vrnivšega se vojaka, 2. prispevek 600 kron za morebitne zaletništva zmanjšane vrednosti, 3. enkratna odpravnina v znesku 1000 kron, 4. ustanovitev urada za ujetniške posle.

Ententini časnikarji v Splitu.

LDU Split, 16. aprila. (LDU) Sinoči so priredili v hotelu Bellevue na čast inozemskih novinarjev banket. Pozivu so se odzvali tudi poveljniki ententnih ladij. Prisotni so bili Renard, zapovednik francoske križarke »Foudra«, Beyd, zapovednik križarke »Olimpia«, Lana, zapovednik angleške križarke »Ceres« in Beauregard, zapovednik francoskega parnika »Jules Ferry«. Od vlade so bili navzoči predsednik dr. Krstelj, general Vasič, dr. Makale in Duboković, nadalje dr. Tartaglia, zastopniki raznih korporacij, umetnikov, novinarjev itd. V imenu vlade je pozdravil goste dr. Makale, v imenu Splita dr. Tartaglia, v imenu novinarjev Kisič, Bošnjak in Gančević. Odgovarjali so novinarji Ford

od »Morning Post«, Bertrand od »L'Ceuvre«. Moonej od parškega »Radio«, Czapski od »Chicago Tribune« in Pomminer od »Petit Gironde«.

Zaupnica francoski vladi.

LDU Pariz, 17. aprila. (Dun. KU) Reuterjev urad poroča: Po debati o mirovnih pogojih je zbornica izrekla vladi s 360 glasovi proti 121 glasovom svoje zaupanje.

Pogodba z Nemčijo.

LDU. Pariz, 17. aprila. (DKU. Brezlično.) »Chicago Tribune« poroča, da se sklene mirovna pogodba z Nemčijo najbrže 2. majnika. Naslednji dan bo baje Wilson odpotoval.

Pregledovanje čeho-slovaške armade.

LDU Praga, 17. aprila. Včeraj je bilo v Pragi veliko pregledovanje čeho-slovaške narodne armade. Predsednik Masaryk je bil odlikovan z vojnim križcem. Prisostvovali so poslanik kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev, Ivan Hribar, zastopniki Francoske, Anglije in Italije, mnogi čehoslovaški ministri ter mnogobrojno občinstvo, ki je navdušeno pozdravljalo predsednika Masaryka.

Ceški delavci proti boljševizmu.

LDU Praga, 17. aprila. Tukaj sta bila dva velika shoda narodnosocijalnih delavcev, na katerih so protestirali proti boljševizmu.

Cehi in Amerika.

LDU Praga, 17. aprila. (ČTU) V svrhu pospeševanja medsebojnih trgovskih zvez med čehoslovasko republiko in Zedinjenimi državami so amerikanski čehoslovaki že koncem leta 1918 začeli akcijo, ki je na kongresu čehoslovaških trgovcev v Chicagu od 3. do 5. aprila t. l. uspela s tem, da se je ustanovila čehoslovaška trgovska zbornica. Na kongresu so sklenili, poslati ameriškemu trgovskemu ministru resolucijo, v kateri zahtevajo, da se pošlje komisija strokovnjakov v čehoslovasko republiko v svrhu vpostavitve trgovskih stikov. Nato se je vršil velik banket, katerega se je udeležilo 500 oseb; za Jugoslovane je bil navzoč urednik Palanda.

Iz pokrajine.

k Nove pošne znamke. Iz Belgrada poročajo: Ministrstvo za pošto in brzojav razpisuje natečaj za nove znamke kraljestva SHS. Znamke naj bi nosile sliko kralja Petra in naj bi bile okrašene z narodno ornamentiko. Gornji naslov naj bi bil v cirilici, a spodnji v latinici. Znamke bodo izdane po 2, 3, 5, 10, 15, 25, 30, 35 in 45 par, ter po 1, 2, 3

in 5 dinarov, kakor tudi porto in časnikarske znamke. Nagrade so: ena po 1000 dinarov, tri po 500 dinarov, in ena po 200 dinarov.

k **Navodila za potne liste v zasedeno zemljo.** Predstojništvo antantnega odposlanstva v Ljubljani je izdalo sledeče navodila za potne liste: 1. Kdor želi potovati v zasedeno ozemlje, naj vloži nekolokovano prošnjo s sliko. V prošnji naj navede razloge, radi katerih biva v Sloveniji in zakaj hoče odpotovati. 2. Odposlanstvo uraduje vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — od 9. ure dopoldne do 2. ure pop. v Pražakovi ulici šte. 3/1. 3. Prošnje ne bodo takoj rešene, ampak nekaj dni pozneje, ker se mora odposlanstvo prepričati o resničnosti v prošnji navedenih razlogov. V slučaju, da bodo prošnje rešene ugodno, dobijo stranke potne liste od 4. do 5. ure pop. Prošnje za potovanje tja in nazaj izdaja odposlanstvo le v zelo važnih in nujnih slučajih. Kdor prosi za potni list, naj v prošnji navede: 1. Ime in ime, 2. rojstno leto, 3. kraj bivališča, 4. kraj, kamor misli potovati, 5. vzrok potovanja. Dostavi naj lastno sliko, če jo ima, ali kako listino v dokaz istovetnosti. Do 20. ali 21. t. m. ostanejo meje zaprte. V tem času ni dobiti potnih listov. Prošnje naj bodo kratke, n. pr.: Predstojništvu ententnega odposlanstva v Ljubljani. Anton Silič, r. l. 1880. v Prvačini hiš. št. 35, glavarstvo Gorica, sedaj bivajoč v Kranju, prosim za potni list v Prvačino. Člani moje družine so: Ana, r. l. 1887., Ivan (1903, Marija 1906). V Kranju, dne 17. aprila 1919. Ant. Silič.

k **Brezposelnost.** V Hrvatski in Slavoniji je pet tvornic tanina, od katerih sta tvornici v Županji in Mitrovici ustavili delo. Vsled tega je 2000 delavcev postalo brezposelnih. Kakor poročajo, bodo delo ustavile tudi ostale tri tvornice. Vzrok leži v tem, da imajo tvornice preveč blaga, ki ga ne morejo izvoziti. Ako ustavijo delo tudi ostale tvornice, bo brezposelnih okoli 7000 delavcev.

k **Povratak hrvaških umetnikov iz Pariza.** Dne 15. t. m. sta se vrnila iz Pariza v Zagreb hrvaška umetnika Tomislav Krizman in Bela Csikos-Sessia. Ošla sta iz Pariza dan pred otvoritvijo jugoslovanske umetniške razstave. Ostali jugoslovanski umetniki so ostali še v Parizu.

k **Zločinska špekulacija.** Iz Belgrada poročajo 16. t. m.: Današnji »Polet« prinaša iz Leskovca vest, da so neki tamošnji trgovci najeli ljudi, ki bi naj pogнали v zrak z dinamitom železniški most pri Grdeljici, ker so zvedeli, da je v Solunu mnogo tekstilnega blaga in so se bali, da bodo cene njihovim zalogam znatno padle. Medtem je orožništvo zvedelo za ta peklenški načrt ter so takoj aretirali trgovce in njihove pomočnike.

k **Zaboljšanje gmojnega položaja časnikarjev.** V Zagrebu je bilo te dni posvetovanje časnikarjev, na katerem so sklenili, da stopijo v pogajanja z lastniki dnevnikov v svrhuboljšanja njihovega gmojnega položaja. Izvolil se je poseben odbor, ki ima nalogo, pogajanja izvesti v najkrajšem času.

k **Jugoslavenska akademska menza v Zagrebu.** Opozarjajo s vsi oni gg. akademiki, člani gornje menze, ki so šli na počitnice brez nabiralnih pol, da izvolijo nemudoma poslati menzi svoj naslov, da se jim dopošljejo nabiralne pole, ker so po zaključku poslednje glavne skupščine dolžni med počitnicami nabirati za menzo.

k **Velike količine tekstilnega blaga v Solunu.** »Obzor« javlja: V Solun so došle velike količine tekstilnega blaga, določene za naše kraje. Blago je došlo iz Francoske in Angleške.

k **Velika tatvina.** Dne 16. t. m. se je na Parkovni cesti v Mariboru v stanovanju nekega majorja, ki se je pripeljal ponoči iz Zagreba, izvršil velik vlom. Neznani vlomilci so odnesli zlatnine v vrednosti nad 100.000 K.

Iz Ljubljane.

1 **Spored velikonočnih procesij.** Veliko soboto popoldne ob 3. uri procesija pri uršulinkah, ob 4. uri v stolnici, ob 5. uri v Trnovem, ob pol 6. uri pri sv. Petru, ob 6. uri pri frančiškanih in sv. Jakobu, ob pol 8. uri križanska procesija. Veliko nedeljo jutraj ob 4. uri pri Srcu Jezusovem.

1 **Iz gledališke pisarne.** »Krojaček junaček«. V nedeljo 20. in v ponedeljek 21. t. m. se bo vršila v dramskem gledališču druga mladinska predstava v tej sezoni. To pot bo stopil »Krojaček junaček« pred našo mladino. Igro, ki jo je spisal H. Dinkler za slovensko mladino, priredil pa Oton Zupančič, je inscinal režiser g. Anton Danilo. Plesne in baletne točke vodi g. Vlček, ki bo plesal z g. Klimentovo nov, za to predstavo naštudiran ples. Pri »Krojačku junačku« bo sodelovala iz prijaznosti mala baletka, učenka baletnega mojstra g. Vlčka. Muzikalni del dirigira g. B. Perič.

1 **Uslužbenci, begunci iz Trsta in Gorice** se obveščajo, da se prijave za prevoz družin in pohištva iz okupiranega ozemlja sprejemajo v pisarni Narodnega sveta v Frančiškanski ulici (hotel Union) še tekom tega tedna.

1 **»Društvo slov. drž. uslužbencev Kraljevine SHS«** ima odborovo sejo na velikonočni ponedeljek (21. t. m.) ob desetih dopoldne v posvetovalnici mestnega magistrata. Vsi gg. odborniki se prosijo za nesljiive udeležbe!

1 **Česka obec v Ljubljani** naznanja svojim članom, da navadni prijateljski sestanek v soboto, dne 19. aprila 1919 odpade. Od sobote 26. aprila 1919 naprej se bodo vršile in sicer vsako soboto članske seje, in po potrebi tudi odborove seje, katerim bode vselej sledil prijateljski sestanek. Gostje dobrodošli.

1 **Poverjeništvu za socialno skrb** uraduje od 15. aprila dalje od 8. ure dopoldne do 2. ure popoldne nepretrgoma. Vložbe se odprto od 8. do 12. ure dopoldne. Stranke se sprejemajo ob delavnikih od pol 11. do 12. ure dopoldne; poverjenik pa sprejema stranke le ob torkih, četrkih in sobotah od 10. do 12. ure dopoldne.

1 **Znamenja časa.** Ko so imele preteklo sredo popoldne učenke SHS vadnice v stolnici šolsko spoved, so bile predmet surovih napadov neznanih malih dečkov;

neznano je, iz katere šole. Fantiči so najprej deklice topli z besedami: »Ve nimate tukaj nič iskati, pojdite v frančiškansko cerkev!« V frančiškanski cerkvi so bile zopet napadene. Fantiči so dajali deklicam klofute, jih vlekli za lase, pehali od oltarja. — Pač žalostni znaki posurovelosti mladine. — 5. aprila sem šel okrog 6. ure popoldne čez Marijin trg. Trije otroci ponujajo glasno »Večerni list«, »Kurent«, »Slovenski Narod« ter si zaslužijo 6—10 kron ta večer. Njim nasproti stoji na eni nogi invalid (iz Žužemberka), opira se na berglje ter prosjači. Mimoidoči mu vtikajo v prsni žep večje in manjše darove. — Možev nos priča, da roma ta »beraški zaslužek« v gostilno za alkohol. — Par korakov od njega v slabi ponošeni obleki mlada žena z detetom-dojenčkom v naročju. Ko slišijo mimoidoči, da je to invalidova žena, ji dajo darove. — Ali je to pravi in zdrav način usmiljenja? — Ali je to lepa bela Ljubljana, ki nudi take prizbre? —

1 **Mestna branilnica ljubljanska.** Listi so poročali, da bodo ljubljanski denarni zavodi na veliko soboto ves dan zaprti. Kakor pa izvemo, je ravnateljstvo Mestne branilnice ljubljanske dne 15. t. m. sklenilo, da Mestna branilnica ljubljanska ne bode zaprta. Vsled tega si dovoljujemo ravnateljstvo Mestne branilnice opozoriti na sklep zastopnikov denarnih zavodov pri Kreditni banki dne 14. marca t. l., v kateri seji so uprave ljubljanskih denarnih zavodov skupno reševali zahteve uradništva denarnih zavodov na podlagi njegove resolucije z dne 9. februarja t. l. in so glede točke 9. te resolucije sklenili, da zahtevi gled prostih dni v si ugođe; Tej točki tudi ni ugovarjal zastopnik Mestne branilnice ljubljanske ravnatelj g. Hrašč, kar je sicer storil — kakor kaže zapisnik te seje — pri vseh ostalih točkah. Tolko bolj čudno se nam torej zdaj zdi, da hoče Mestna branilnica ljubljanska tudi v tej zadevi hoditi svojo posebno pot.

Repertoire narodnega gledališča.

Drama.

18. aprila, petek: Zaprto.
19. aprila, sobota: Zaprto.
20. aprila, nedelja popoldne: »Krojaček junaček«. Izven abonementa.
21. aprila, ponedeljek: »Krojaček junaček«. A 48.
21. aprila, zvečer: »Veriga«. Izv. ab.
22. aprila, torek: »Nelly Rozier«. C 44.
23. aprila, sredo: Zaprto.
24. aprila, četrtek: »Veriga«. dij. popoldne. Izven abonementa.

Opera.

18. aprila, petek: Zaprto.
19. aprila, sobota: Zaprto.
20. aprila, nedelja: »Mamzelle Nitouche«. Izven abonementa.
21. aprila, ponedeljek: »Prodana nevesta«. Izven abonementa.
22. aprila, torek: Zaprto.
23. aprila, sredo: »Slovaška princeška«. A 2/47.
24. aprila, četrtek: »Ugrabljena Evelina« in »Pagliacci«. B 2/49.

Politična kronika.

p Strankarsko gibanje v Bosni. Iz Sarajeva poročajo: Skupščina za organizacijo radikalnega tiska v Bosni bo 18. t. m. v hotelu »Evropi«. Centralni odbor muslimanske organizacije ima svoj sestanek 28. t. m. »Radena« je pristopila demokratskemu bloku in javlja v »Slovenskem Jugu«, da bo prenehal ta list izhajati kakor glasilo »Radene«, ker bo odslej izhajal samo en list in se je izvršila fuzija med »Slovenskim Jugu« in »Narodnim Jedinstvom«. Dr. Zubović je izjavil, da ne pristopa k demokratskemu bloku, pa hoče delovati v »Radeni« še nadalje kot kulturni delavec, ako bo tudi nadalje obdržala svoj kulturni socialni program.

p Agrarna reforma. »Pravda« javlja: Minister za agrarno reformo je imenoval za glavnega poverjenika za županije zagrebško, varaždinsko, belovarsko, križevačko, ličko-urbavsko in modruško-reško dr. Milana Krištofa; za virovitiško in poreško dr. Marka Petrovića, za sremsko dr. Milana Kostića, za ostale kraje bodo imenovani poverjeniki te dni. Poverjeniki bodo za sedaj oddajali malim posestnikom neobdelano zemljo v začasen najem. Pozneje se bo izvedla reforma popolnoma, ko je parlament odobril. Minister bo izdal naredbe o začasnem najemu in sestavi agrarnih poverjeništev v okrajih. Minister Poljak je opustil misel prejšnjega ministra o osnovanju državnega urada za agrarno reformo. Novi agrarni odbor v parlamentu prične s svojim delom po Vevilki noči.

p Velika narodna skupščina v Črni gori. Iz Cetinja poročajo: Izvršilni narodni odbor je sporazumno z ministrom za notranja dela in delegatom kraljevske vlade za Črno goro, ki je došel semkaj pred nekoliko dnevi, sklical veliko skupščino, ki se bo sestala 20. t. m. v Podgorici. Ker je se bo sestala 20. t. m. v Podgorici. Pred-Črna gora zastopana v narodnem predstavništvu v Belgradu kakor druge jugoslovanske pokrajine, se sestane velika skupščina z namenom, da čuje izvršilni odbor o dosedanjem njegovem delu in pa proglasi likvidacijo dosedanjega provizornega stanja v deželi. Nato bo odbor razpuščen.

p Notranji položaj v Bosni in Hercegovini. Iz Sarajeva poročajo: Poverjenik za notranje stvari Savić, ki je odstopoval na dopust v Belgrad, je nezadovoljen z notranjim položajem v Bosni in Hercegovini ter je zaradi tega izročil vladi v Belgradu razne predloge, glede zboljšanja razmer. Kakor javlja o, je Savić izjavil, da se ne bo več vrnil na svoje mesto, ako vlada ne sprejme njegovih predlogov.

Po svetu.

s »Orient-express«. Novi orijentni ekspresni vlak je začel voziti. Dokler ne bodo napravili ravne progo med Benetkami in Zidanim mostom, bo vozil čez Trst, Zidani most, Zagreb in Belgrad. Iz Vinkovca bo šel sličen vlak proti Bukarešti. Kmalu bo dogotovljen končnoveljavni program novega razkošnega vlaka med Francijo in Vzhod-

dom, Odeso, Carigradom in Atenami. Poleg tega bosta vozila vlaka iz Bordeauxa v Milan in drug iz Calaisa ali Londona, ko bodo zgradili podmorski predor med Anglijo in Francijo.

s Praznoverje ob porokah. Povsod je doma. Od treh najvažnejših pojavov v življenju: rojstvo, poroka in smrt — je poroka najbolj obdana od praznoverja. Zelo čudne nazore in navade vidimo na primer na Angleškem. Nevesta se ne sme pripravljati na zakon s tem, da bere iz masne knjižice ona mesta, ki navajajo molitve, vprašanja in odgovore pri poroki. Če bere te stvari neposredno pred pristopom pred oltar, je to gotova nesreča. — Ne sme imeti na svoji poročni obleki nobene zaponke; vse mora biti dobro sežito, potem tudi zakon drži, sicer je pa nesreča. — Nevesta ne sme nositi na poročni dan nič zelenega. Ta barva pomenja nesrečo, smaragdi so kinč, ki ga nevesta ne sme nikdar nositi. — Majnika je na Angleškem jako malo porok, ker je majnik v tem oziru mesec nesreče. Na Škotskem je najbolj priljubljeni poročni dan dne 31. decembra. — V Severni Angliji je tale navada. Ko je odšel poročni par čez hišni prag v cerkev, vlije kuharica na prag vrelo vodo, da ga ohrani toplega za prihodnji par. Če gresta novorojenca iz hiše na ženitovanjsko potovanje, vržejo copate za njima, to pomeni veliko srečo. Zakaj, pa nobeden ne ve.

s Fosebne gostilne. Ena najbolj čudnih gostilen je v nekem kopališču na južni obali Anglije. Od kleti do podstrešja je opremljena s cevmi, ki so napolnjene z vročo vodo. V vseh nadstropjih in v vseh sobah so peči, ki jih kurijo tudi poleti. V hiši je neprestana prava tropična toplota; tudi jedi so take kakor običajno v tropičnih krajih. Gostilna je namreč namenjena upokojenim vojaškim in civilnim uradnikom, ki so živeli več let v Indiji in ki se težko zopet privadijo mrzlovlačnega angleškega podnebja. Je pa zmiraj polna. V nekem drugem angleškem kopališču beremo nad vrati neke gostilne v velikih črkah tole naznanilo: »V tej gostilni ne dajemo ostrig. Školjk in rakov. Goste vljudo prosimo, da ne jedo teh stvari, dokler so pri nas.« Pred par leti so zboleli trije gostje vsled zavžitja ostrig, dva sta umrla; zato ta prepoved. Gostilničar pazi strogo na to, da ne pride nobena taka nevarna stvar več čez prag. »Kolesarjev s kolesi v naši hiši ne sprejemamo,« je pa napis, ki ga je dala napraviti nad vrati svoje gostilne neka gostilničarka; njen sin se je bil peljal s kolesom nekega gosta, je padel in se je ubil. Zato ne mara videti nobenega kolesarja več. Najbolj čudna gostilna je bila pa brezdvomno ona v Lowestoftu na vzhodni angleški obali. V gostilni in v vetu zraven nisi smel izpregovoriti najmanjše besedice. Kar si ukazal, si moral napisati, natakariji in sluge so se plazili v čevljih iz gumijskega klobučevine od mize do mize. Več ljudi je zahajalo sem, zlasti takih, ki

delajo z glavo in imajo radi popolen mir. Gostilna se je zelo dobro obnesla; a gospodar je bil enkrat preveč galanten, dovolil je vstop tudi damam in takoj je bilo konec miru; najboljši gostje so pa izostali.

s Francoska kuhinja. Dasi je to ironija pisati danes o francoski kuhinji, vendar sem se odločil k temu zaradi njene zamejlivosti. V XVII. stoletju je bila francoska kuhinja jako mnogovrstna, jako zamotana, a ni bila ne slastna, ne zdrava, ne ugodna. Za Ludovika XIV. se je zajutrkovalo ob sedmih zjutraj, opoldne se je kosilo, a večerjalo ob sedmi uri zvečer. Obedi so bili jako skromni; običajna je bila juha, ki je bila tedaj glavna in najbolj zdrava jed v vseh slojih francoskega naroda. Polagoma pa se je jela juha umikati čokoladi, kavi in čaju, ki so prišli v navado in so potisnile v ozadje dober sloves francoske juhe. Za Ludovika XIV. si je slavna francoska kuhinja osvojila celo Evropo. Ta kuhinja je bila izpopolnjena in preurejena stara kraljevska kuhinja, ki je bila prečena po dovtipni italijanski kuhinji iz XVI. stoletja. Vsekakor so bile jedi rečene kuhinje preveč sestavljene in večkrat po barbarsko pripravljene. Zbog tega so bile po sodbi sodasnih zdravnikov naravnost škodljive. Ludovik XIV., ki je bil ves čas svojega življenja imeniten jedec, je moral slednji mesec uživati čistilna sredstva, da je preprečil zgoščenje krvi ter dobil iznova izborna slast do jedi. Kakor vsak velik jedec, tudi on ni bil sladkosnedež, dasi je jedel zmerom vestno in počasi. V usta je nosil vedno velike založaje. Zjutraj si je naročil ali »petit couvert« ali pa »tres petit couvert«, kakor mu je baš želodec pozelel. Obed je obsegal več jedi brez sadja. Diné, obed je bil ob eni popoldne. Ludovik je obedoval najrajši sam. Kakor hitro je prišel od ministrskega posvetovanja, ki se je vršilo dopoldne, v svoje sobe, takoj so mu nanosili jedi, da se je miza šibila. Ko je sedel za mizo, so vstopili v njegovo obednico dvorniki in kraljevski principi, ki so kralju stregli. Obed je trajal običajno eno uro, in kralj je neprestano jedel, ne da bi količkaj govoril. Opoldne je imel Ludovik XIV. obilno kosilo, zvečer pa ne velike večerje. Zato pa je bil včasih ponoči lačen in je moralo stati na mizi v spalnici »en cas de nuit«, ki je obstojala iz mrzlih jedi, suhih paštet ter slaščic. Slavna pojedina »le grand couvert« je bila redkokdaj, samo ob slavnostih ali kadar se je mudil v Fontainebleau. Če pogledamo na jedilni list Ludovika XV., se čudom čudimo, kako je mogel želodec prenesti veliko vrsto juh, obliskov, pečenk, obar in sadja. Saj menda vendar ni vsega tega spravil pod streho, ampak je iz velike izbire vzel to, kar se mu je zdelo bolj slastno. Največji obed je trajal dve uri, ali v tem času bi ne mogli vseh pripravljenih jedi niti pokusiti. Jedilni list kraljevega obeda ni bil znan občinstvu, zakaj versaileški kuharji so hranili tajno, kar se je na dvoru kuhalo in peklo. Ali sodeč po jedilnem listu dvornikov na primer se je vsekako veliko in dobro jedlo. Tako na primer pri velikem dineju, ki ga je priredil markiz de Louvois na svojem gradu v Meudonu na čast dauphina, kra-

ljivega brata, njegove žene in sina, vojvoda de Chartres, je bilo na mizi: 11 različnih juh, 11 slahčin (entrées), 13 korsi d'oeuvres, 24 različnih pečenjk, 24 prikuh, 11 zelenjavnih zasladek, omlet, kremov, jetrniha paštet; desert je bil v soglasju s tem bogatim jedilnim listom. Dine je bil prirejen v 25. dan mesca avgusta, torej ribe na mizo niti prišle niso. Lahko si mislite koliko je stal tak »obed«! Ludovik XV. ni nikdar sam obedoval kakor Ludovik XIV., ampak je imel rad pri obedu družbo. Evo ti njegovega bolj navadnega obeda, ki je bil napravljen v letu 1744. Dve »veliki« juhi iz kapunov in prepelic, dve »mali« juhi iz rakov, golobov in petelinjih rož, štiri male tekoče predjedi iz razsekanih kapunov, jerebica in pišk; potem je prišla entrées: telečja kita in nadevani golobi, zakuhane piške in jerebica. Potem je prišlo na mizo šest malih entrées: pečene pravečice, »francosko meso«, torta, na ražnu pečeni pižan, k. koši, kapuni, sluke, fazani, govorbi itd. itd. K temu so prinesli na mizo: zelenjavo, salato, kreme, paštete iz sardel, vroče, desert, sadje ter še to in ono.

s **Poletensko kopanje pozimi.** V newyorških društvenih krogih je prišel zadnja leta v veljavo nov šport, ki je po naši misli opasen. Ali Amerikancem je všeč. Ta šport obstoji v tem, da se njegovi pristaši kopajo v morju pozimi prav tako kakor poleti. V Newyorku sta se ustanovili v kratkem času dve taki društvi. Eno se je imenovalo »Severni medved«, drugo pa »Snegulčica«. »Polarni medved« je štel 25 mladeničev, »Snegulčica« pa dvanaest boljših gospodičen. Ti dve društvi sta priredili vsako nedeljo izlet v Brighton Beach in so se tam v morju kopali. V teku časa so se recenima društvima pridružila nova društva, med katerimi je bil najvažnejši »Artiški klub«. Člani tega kluba so se kopali opoldne, med tem ko so ostali klubi določili za kopanje popoldanski čas. A tedaj so vsi enoglasno, da daje zimska kopel v morju največjo čilost in svežost. Tehnika zimskega kopanja tiči v tem, da se člani najprej igrajo z žogic tako dolgo, dokler se do dobrega ne segrejejo, da jim kri po žilah hitreje teče. Šele potem poskačejo v morje in se potapljajo pod vodo, dokler je temu ali onemu všeč. Gotovo je pa, da se ljudje, kateri z brega gledajo zimske plavače, tresejo od mraza in so bolj premrli kakor udeleženci kopeli, ki kakor rdeči raki rajajo in plavajo v morju. Rečeni šport ima od leta do leta več članov. Nas stresa mraz, če samo pomislimo na zimsko morsko kopel, ali zdravo je to na vsak način. In če bi imeli v Ljubljani morje, bogve, če bi tudi Ljubljančanje ne ustanovili zimskega plavalnega kluba.

s **Ludovik II.**, francoski kralj, je napisaval še kakor kraljevič imena vseh, katere je spoznal za svoje sovražnike, na listek in pri večini imen je napravil znak križa. Ko pa je zasedel prestol, jih je mnogo odšlo z dvora, zakaj bali so se novega kralja. Kralju to ni bilo po volji, pa jim je očital njih neopravičeno bojazen, rekoč: Križi pri vaših imenih ne značijo in ne pomenijo mojega maščevanja, ampak odpuščanje prav tako kakor križ Odrešenikov.

Kmalu potem, ko je bil kronan za francoskega kralja, so mu svetovali, da bi zasegel in zaplenil imetje nekega bogatega orleanskega meščana, ki je bil njegov glavni sovražnik. Ali plemeniti vladar je odgovoril: »Ko me je žalil, še nisem bil kralj. Zdaj pa ko sem kralj, sem njemu tudi oče. Zatorej ne morem drugega kakor da mu odpustim in zdaj tudi ščitim.« V resnici tako misli in dela pravi kralj! Pravi vladar je solnce, ki razsvetljuje in greje svet.

s **Svečan jugoslovanski večer v Pragi.** Dne 13. t. m. se je vršilo v Pragi slovesna obletnica svečane prisege Čehov in Jugoslovancov. Na ta večer je prišel tudi predsednik dr. Masaryk, čehoslovaški poslanik v Londonu dr. Odsudski ter zastopnik kraljestva SHS v Pragi Hribar. Masaryk je zelo pristržno pozdravil poslanika Hribarja. Hribar je poudaril važnost tega dne. Pred letom dni so dosegli Čehi in Jugoslovani večno zvestobo med seboj. Masaryk je dejal: Z Jugoslovani smo bratje in ostanemo na veke! Svirali so narodno himno. Navzoči so bili tudi general Pelle, ministri Stanjek in Skrbensky, pesnik Macher in drugi. — Prijatelja se spozna v nesreči.

s **Ali je Edison Amerikanec?** Med Meksiko in Zedinjenimi državami se bje neverjetno huda bitka. K sreči se vrši ta boj samo v časopisju. Vzrok sovražnosti je vprašanje, ali je Edison Amerikanec ali Meksikanec. Meksikanski časopisi trde, da se Edison zove Tomas Albert, kar zveni čisto špansko. Poleg tega je v Zacate sas — tem dozdavnem rojstnem kraju Edisonovem — zelo mnogo ljudi, ki trdijo, da poznajo Edisonovega očeta, ki je bil navaden rudniški delavec. Edisonova mati, rodom Angležinja, je živela v Zacate sas do l. 1850, tedaj še tri leta po rojstvu Edisonovem. Preiskali so rojstne knjige in našli zelo netočen in nejasen datum. Na to nejasnost odgovarjajo Meksikanci, da tudi dokazi, da bi bil Edison rojen v Milanu v državi Ohio, niso nič bolj jasni. Kaj misli o tem Edison sam? On trdi, da je Amerikanec. Toda ta trditev bo prepričala samo one, ki so trdili že prej, da je Amerikanec.

s **Vojaška zvestoba.** Angleški general Horsford je bil velik sovražnik vojnih zakonov. Nekega dne je prišel k njemu vojak, ki ga je prosil za ženitbeno dovoljenje. »Pridi čez leto dni zopet,« mu je dejal general. »In če boš še vedno istega mišljenja, dobil boš dovoljenje.« Točno čez leto dni je prišel vojak z isto prošnjo. »Ali se hočeš resnično oženiti?« — »Da, gospod!« — »Pa dobro. Z moje strani ni nobene zapreke več, dobil boš pa nagrado, ker nisem mislil, da je v vojaku toliko vrednosti in zvestobe.« Vojak je dobil denarno nagrado, del jo v žep, šel do izhoda, se obrnil in dejal: »Hvala, gospod! Toda zdaj je vse nekaj drugega!«

s **Dober svet.** Neki kmet se je preselil v Njujork in se nastanil v neki krčmi. Imel je s seboj bankovec za sto dolarjev in da bi bil na varnem, ga je dal krčmarju v hranitev. Ko je šel zjutraj od krčmarja,

je zahteval denar. Krčmar se je zelo začudil ti njegovi zahtevi in ni hotel slišati od denarja ničesar. Kmet je šel k nekemu advetniku in prošil za svet in za pomoč. Advetnik mu je dejal: »Dobite kje bankovec za 100 dolarjev, dobite znanca, pojdite k krčmarju in mu recite, da ste se bili zmotili, ker ste ves raztresen od potovanja.« — »mu dajte vpričo znanca vshrambo novih sto dolarjev, potem pa zopet pridite k meni.« Kmet je storil to in se vrnil k advetniku. »Tako,« je dejal advetnik. »Jutri zjutraj pojdite k krčmarju in zahtevajte sto dolarjev, krčmar vam jih bo gotovo vrnil, ker ve, da ste mu jih dali v prisotnosti znanca. Potem pa pojdite k njemu s znanecem in zahtevajte denar energično nazaj in krčmar, ki je vrnil prvič denar brez priče, ga bo moral vrniti znova in na ta način boste dobili vaš denar nazaj.« Ta zvijača je uspela.

s **Žena kro minister.** V Braunschweigu je odstopil minister za prosveto, a njegova žena je prevzela mesto njega to mesto poverjenišva za ljudsko prosveto. Kolikor je znano, je obiskala ona samo tri razrede ljudske šole, ki jih je izvršila v 14. letu. Pozneje je raznašala časopise. Danes sedi v ministrstvu.

Narod, ki izumira.

(Po Nansenu priredil Ivan Bežnik.)

(Dalje.)

Ker smo se bali, da ne bi medved zlezal skozi okno v hišo, sem se hotel orožiti in sem vprašal po sekiri. Seveda so jo bili posodili k sosedu. Zagledal pa sem kriv nož in leseno palico; to oboje sem popadel. Brž nato je zaklical nekdo za menoj: »Daj sem; jaz imam večjo moč nego ti!« Bila je obdovela hči starega Matija. Iztrgala mi je nož in palico.

V tem trenutku je pričela tolči stenska ura enajst. To lahko napravi medveda bolj krvoločnega. Skočil sem, da bi ustavil bitje, pa sem bil v razburjenju preneroden, šum je bil le še večji. Ženske so še vedno držale Matevža. Mati onega dečka, ki nam je povedal, da je medved zunaj, pa je pričela skakati v krogu ter pletla pri tem par senenih bilk nad seboj. Pravijo, da to medvedu vzame moč, da ga je lažje premagati. Med tem pa se je posrečilo Matevžu iztrgati se. Jaz sem letel za njim in ga ujel na vratih hodnika. Ta je posluhnil in mi pošepetal: »Tiho — zdaj gre k morju.«

Matevž je imel svojo puško v kajaku, ki je ležal na suhem bregu. Ko je medved korakal mimo kajaka, se je Matevž splazil tiho za njim. Jaz sem stal pred hišo in videl, kako se je medved naenkrat obrnil proti njemu. To me je prestrašilo tako, da sem planil v drugo hišo in skoraj padel skozi vrata. Na vseh štirih sem čepel na tleh in gledal skozi okno na breg, kako sta se Matevž in medved zrla, med njima je bil samo kajak; Matevž je rezal obraze, medved pa je mrmral in odpiral zrela; treba je bilo kar ugrizniti. Matevž se je uprl z nogo v kajak, pri tem pa ni pustil med-

veda iz oči, nameril je in sprožil. Ko sem prišel iz hiše, je bil medved že prebuden s sulico. Matevž pa je zaklical nam, naj pridemo vsak po svoj del. Ženske so se v naglici kar zagnjele v ozek hodnik. Ko so prišle do medveda, so se čudile velikosti rane in pile kri. Tudi jaz sem pil kri in poprosil medvedovo gnjat za darilo. Pa so mi povedali, da so že vsi kosi oddani drugim. Pač sem bil neumen, da se nisem dotaknil medveda takoj in izprosil del. Zakaj nisem prisilil na to? Mati onega dečka, ki nam je povedal, da je medved zunaj, je hitela v hišo in prinesla vode, ki smo jo morali piti, četudi nismo bili žejni; potem bo imel njen sin vedno srečo pri lovu na medvede. Pitje krvi pa je bilo dokaz vsemu medvedjemu rodu, da smo njih smrtni sovražniki. Prej, ko so medveda odrli, je vsakega potolkel po njegovem kožuhi: »Ti si debel, debel, lepo debel!« To se zgodi, da bi bil medved v resnici debel. Ko pa smo našega medveda odrli, smo videli, da je bil suha žival.

Ko so odnesli njegovo glavo v hišo, sem šel zraven, ker sem vedel, kaj bo zdaj. Glavo so položili na mizico ob pregradi, kamor navadno denejo svetilko, in so jo obrnili tako, da je gledala na jugozapad. Usta in nosne votline so zamašili s slanino in mastnimi odpadki oljnatih svetilk. Črepijo pa so okrasili z različnejšimi drobnarijami: steklenimi biseri, usnatimi odrezki in nožki. Jugozapadna smer glave pomeni pot, po kateri pridejo medvedi k nam, okoli velikega ledu. V nosnice mu denejo dišave, to pomeni, naj bi medved, ki ga hočejo vloviti, ne vohal človeka. Maščoba svetilk naj mu služi kot vaba, ker silno ljubi pečeno slanino in maščobo sploh. Stvari, s katerimi krasijo glavo, se nanasajo na pagansko vero, da so jim poslali duhovi medveda, da lahko dobe takih reči. Glave ne snedo pet dni, ker verujejo, da ostane medvedova duša na svojem potovanju iz telesa pet dni v glavi. Celo mesto, kjer odsečejo glavo, zavežejo skrbno, da duša ne izkrvavi. Pogani so mislili, da ima slednja živa ali neživa stvar in reč dušo. Eskimi na jugu verujejo v to še vedno, čeravno so kristjani. To prihaja najbrž od tega, ker so v vednem stiku z Eskimi vzhodne Grenlandije, ki so še pagani.

Niso mi povedali, kdaj bodo skuhali medvedovo glavo. Popolnoma presenečen sem bil, ko so me nekega dne nenadoma povabili na kosilo. Jaz sem si odrezal medvedov gobec, pa so mi ga takoj zopet iztrgali iz rok in pri tem sem izvedel nekaj novega. To mi je povedal, da sem imel naravnost, da ne verujem nič te četudi me imajo za tako neumnega. Oni pa so dejali poponoma resno in mi zagotavljali, da zaradi tega ne bom nikdar nobenega medveda vlovil. Pritrdil sem jim, da bo to najbrž res, ker sem tako kratkoviden, da bi me medved prej obližnil, kot bi ga zagledal.

Poleg tega pa so pri nas še sledeče navade: Kadar zagledajo medvedovo sled v snegu, tedaj pojedjo nekoliko snega in posrečilo se jim bo gotovo vloviti medveda, če se vrne po isti poti, seveda. Mali dečki morajo pojesti ledvico ujetega med-

veda, da postanejo dobri lovci. Tudi se čuvajo skozi pet dni, da ne žvenketajo s katerinkoli orodjem, ker žvenketanja medved ne trpi.

Matevž je dejal, da je medved, katerega je umoril pred mojimi očmi, že enajsti in se ni popolnoma nič bal, ko je dobil puško v roke. Nekoč je videl medveda na ledu, napadel ga s sulico in zmagal. Količ časa je od tedaj, pa ne ve, je dejal.

Aprovizacija.

a Iz seje mestnega aprovizacijskega odseka z dne 16. t. m. je poročati: Nakupovalcem mestne aprovizacije se je posrečilo v Banatu nakupiti večje množine pšenice in koruze. Prvi vlak žita je že prišel v Ljubljano. Nadaljni slede. Zatržno je pričakovati, da je prehranjevalna kriza glede moke in kruha odstranjena in da bo dobivati vedno več in cenejše moke na razpolago. Če pride tudi že tolikrat obljubljena ameriška mast za primerno ceno na ljubljanski trg, bo tudi pomanjkanja maščobe konec.

Kakor smo že zadnjič poročali, bi se imele v vseh ljubljanskih pekarnah peči žemlje. Izkazalo se je, da peka žemelj tehnično ni izvršljiva in se zato pečejo hlebci. S peko belih hlebov se je prve dni tudi pokazalo nekaj nedostatkov, vendar se danes peka belega kruha vrši v najlepšem redu. Nekateri peki so bili primorani peči po 70 dk g težke hlebce, ker vsak obrat ni mogel zmagati večjega dela, ki je nastal z novo uredbo peke. Prihodnje dni bodo razbremenjeni peki, ker se je polovica strank izjavila, da prejema moko mesto kruha.

Drugi teden se razdeli po 1 kg bele moke na izkaznice za moko.

Pri krušnih komisijskih bodo dobile stranke nove izkaznice za kruh in moko. Vsaki stranki bo dana možnost, da se odloči za prejemanje kruha ali moke.

Izvoli se posebni pododsek aprovizacijskega odseka, katerega naloga bo pregledavati in ugotavljati vse aprovizacijske zaloge, kontrolirati razdelitev živil ter določati one osebe in sloje, katerim gredo priboljški. V pododseku so zastopane vse tri stranke.

a Krompir razdeljuje prihodnji teden mestna aprovizacija iz svojega sklada pri Mühleisnu na Dunajski cesti in sic ga dobi vsaka stranka kolikor ga zahteva. Izkazati se je pri nakupu z izkaznico za krompir. Določa se tale red: I. II. in III. okraj dobi krompir v torek, dne 22. t. m. IV. okraj v sredo, dne 23. t. m. V. okraj v četrtek, dne 24. t. m. VI. okraj v petek, dne 25. t. m. VII. okraj v soboto, dne 26. t. m. VIII. in IX. okraj v ponedeljek, dne 28. t. m. Kilogram krompirja stane 80 vinarjev. Krompir se oddaja dopoldne od 8 do 11 in popoldne od 2 do 5.

Poslano.

Založba Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani se usoja p. n. občinstvu naznaniti, da pripravlja izdajo Velikega slovenskega vzornea spisovalnika izpod peresa gospoda

profesorja Henrika Podkrajška. Spisovnik, okoli 350 do 400 strani, bo v kratkem izšel in bo obsegal izbrano zbirko pisem, listin in vloge za zasebnike, trgovce in obrtnike. Izkratka: spisovnik bo neogibno potreben svetovalec v vseh vprašanjih in pravnih slučajih, zadevajajočih gospodarski promet.

Naročila pred izdajo, ki so potrebna sprico majhne naklade zaradi težkoč pri nabavi papirja, sprejemajo vse knjižarne.

OLJE

fino, namizno, na drobno in debelo, v vsaki množini, se po zelo nizki ceni dobi. Več se poižve pri Ivanu Košiček, Mestni dom.

Lena polli lie in rok pri- nese mnogo prednosti, tako v zdravstvenem kakor v družabnem oziru. Fellerjeva popolnoma neškodljiva preizkušena »Elza« pomada za obvarovanje in negovanje kože, odstrani nečistost kože, oječa prische, brani proti solnčarici, solnim pegam, bori, razkavosti, velosti kože. — Lonček močnejše vrste 6 kron. Omot in poštnina se računa posebej najceneje.

Namesto škodljivega mila

vzemimo za lica Fellerjevo bljino mlečno milo »Elza«, katero je danes se zelo drago ali ima se iste dobrote in neškodljivosti kakor pred vojno. Boljše in finejše za negovanje kože v današnjem času si niti misliti ne moremo. — se more doseči samo s Fellerjevo Bujne lase »Elza«-Tancovina pomado za rast las. Okrepi kožo na glavi, preprečuje plešavost in prezgodnjo osivelost. Lonček močnejše vrste 6. Omot in poštnina se računa posebej najceneje.

Za vsakdanje negovanje telesa so Fellerjeve »Elza« toaletne pastilje za umivanje telesa, otroške kopeli, kakor za usno vodo itd. Cena kartonu 1 K 50 v. — 2 seboj vzeti in povsod v žepu nositi se more bo ublažujoč, hladec, osvežujoč

Fellerjev »Elza« mentolni migrenski črtik. V leseni cevki 1 K 50 v. Izvrsten proti glavobolu migreni, rabi se tudi proti vbođljaju in rasti. Voda za oči (collgium) 2 K 50 v. — spijice proti zobobolu 2 K 50 v. — Pravi agorski prsni sok proti kašlju stekl. K. Francovo žganje v stekl. 4 80 in 12-80 K.

a Zelodec, prava švedska tinktura, vel. stekl. 7 K 50 v, balzam (melen) mala stekl. 1 K 60 v. Kurja ošesa odstrani brez bolečin Fellerjevaturist. tinktura »Elza« (tekočina) skupaj s tvornom 3 K in tvorn. obliž po 3 K in 1 K 50 v. Proti potanju telesa in nog je Fellerjev »Elza« prašek z vsipom 1 K 50 v. Krmlini prašek za živino davno poznani se zopet dobi. Karton 2 K. Omot in poštnina se računa posebej in najceneje. Kdor naroči več, mnogo prihrani. Naročiti je treba pri lekarnarju EVGENU V. FERLER, Stubica, Elza trg št. 245 (Hrv. Zagorje).

Povest o dveh zdravnikih.

Francosko spisal Louis Ulbach. Prestavil Pal.

(Dalje.)

»In kakof! Mi zdravniki smo čarovniki, vidimo v prihodnost, in jaz čitam na ti mali roki, da se bodele zopet poročili in ko babica dosegli starost sto let.«

»Oh, ne žalite se tako, moj ljubi doktor! In kljub svoji slabosti se je Olimpija nasmehnila in se podvrgla prijazno zasmejujoči zdravnikovi avtoriteti. Njena blede lica so nekoliko zardela. V srcu je čutila veliko veselje, ko ji je zdravnik ugovarjal. Zelela je, da bi bila ozmerjana še bolj. Njena od težke žalosti uničena duša se je zganila in ozivila. S poželjivostjo otroka je požirala to laskanje. Doktor pa je določil za ta obisk samo eno uro časa; treba jo je bilo dobro porabiti, in zato je razvil vso svojo umetnost; ko po kapljicah jo je z uslužno važnostjo nasičal z otroškimi in priprostimi tolažili. Vse te slaščice je bil pripravil že medpotoma in jih je dajal sedaj razvajanemu otroku kosček za kosčkom, dokler ni prišla ura odhoda. A to igranje je bilo balzam za srce uboge Olimpije. Blagoslavljala je moža, ki se je toliko ponižal, da se je iz nje norčeval, in mnogokrat se je komaj premagala, da ga ni objela in se ihteč razjokala na njegovih prsih; a neka čudna slabost jo je kot priklenjeno držala na naslonjaču, in tako je bila zadovoljna, da je mogla te pogovore oživiti vsaj z boječimi ugovori. Tako se je pogovor enakomerno nadaljeval, se vrstil vedno okoli istih idej, se vedno enako končal in njegova vsebina so bile vedno iste brezpomembne malenkosti; in te urice so koristile bolnici bolj kot vsa zdravila. Jasno je torej, da se ji je morala zdeti samota po tem sladkem odmoru še žalostnejša in da se je čutila po doktorjevem odhodu boljše in revnejše kot prej.

Olimpija Fouchy je bila dvajset let stara vdova. Osiretelo in brez premoženja jo je vzgojil gospod Fouchy, bolehen star gospod, ki je kmalu vzljubil njen nežni obrazek in sveži dih njene mladosti in lepote. Staremu egoistu se je zdelo, da ni nič težkega, s svojo srečo združiti srečo varovanke; domišljal si je, da ga Olimpija valed kake dvomljive možitve ne sme zapustiti, in še več; smatral je za svojo dolžnost, da pridržati ta dišeči solnčni žarek, iz katerega je plalo vanj tako gorko življenje, sebi v svoji senci, da bi mogel na ta način boljše čuvati nad njim. Olimpija itak ni mogla upati na bogvekako sijajno možitev. Ali ne bi bilo torej boljše, da bi delil z njo svoje milijone in jo obsodil ko svojo soprogo na nekaj let samostanskega celibata? Tega modrovanja ni pokazal stariček v svoji popolni nagoti; a prosil je tako očetovsko, da je varovanka privolila v to žrtvovanje svoje mladosti. Bala se je sveta; saj je čutila, kako nežna in neboljerna so bila njena krila! Življenje ob strani tega starca kljub vsi otožnosti vendar ni bilo nemilo. Kaj so brigale njo, ki si ni upala pogledati iz sedanjosti v prihodnost, vse sanje in častihlepnost drugih mladih

deklet? Če se je zbudila v globočini nje-nega srca izkušnja, neko čudno hrepenenje po nežnosti in mladi živi ljubezni, je začela uboga sirota ta siloviti upor svoje nedolžne mladosti z vso težo pameti in pokorščine. Trepetajoča je slekla rokavico s svoje male bele roke in jo podala sivemu redniku. Ganjen in skoraj osramočen vsled te velike vdanosti je prisegel gospod Fouchy v svojem srcu, žrtvovati vse, da bo Olimpija srečna, in je očetovsko poljubil svojo ženo na čelo. To je bilo vse poročno veselje. Olimpija je postala grofica. A to ni popolnoma nič izpremenilo njenega življenja; ostala je v svoji mali dekliški sobici, in njen soprog je ostal še vedno njen rednik. Olimpija je bila zelo nežna. Njeni lasje, ki jih je nosila spletene v velike kite, so se svetili ko zlato, in ta svit je kakor solnčni žarek ležal na njenih bledeh licih. Skozi njeno fino kožo se je svetlikala mreža žil. V njenih velikih modrih očeh je ležala vsa praznота njenega srca; močno so gledale v svet, kakor obsojene, da ne bodo nikdar srečale tako težko pričakovane sreče. Prva oblačila v njeni mladosti so bila črna, in na zunaj odložena žalost je ostala v njenem srcu. Gospodu Fouchy ni ostala skrita ta otožnost, ki je bila podobna popolni onemoglosti; hotel je to rastlinico iz rastlinjaka, ki je potrebovala predvsem zraka in solnce, oživiti s svojim slabotnim dihom. A mehkega, gorkega diha prave ljubezni ji ni mogel dati, in njegova očetovska dvorljivost je ni osvežila, zgostila je celo melanholično atmosfero, ki je dušila ubogo Olimpijo. Vsekakor pa je znal stari gospod dobro igrati svojo vlogo ko soprog. Lahko bi bil živel še nekaj let, vendar je bil toliko pameten, da je umrl eno leto po poroki. Zapustil je testamentarično svoji vdovi vse ogromno premoženje, ki naj bi šele po smrti grofice pripadlo njegovi rodbini. Glasom posebne opombe pa bi ostalo vse premoženje njeno, če bi se vnovič poročila. Gospod Fouchy je mislil, da je hvaležen spomin bodočega mladega soproga lepe grofice sprejemljivo nadomestilo hvaležnosti njegovih rodovinskih dedičev. Poleg tega je videl v prihodnosti Olimpijo v krogu lepih otroških glav in si je mislil, da bodo hodili ti mali, ljubki angelčki k njegovemu grobu in molili zanj ko za svojega starega očeta. Končno je bil ta egoist, kakor vidimo, pameten človek. Ko je še živel, si je že vzeti svoj del in je hotel, da se mu po njegovi smrti odpušči tistih par mesecev nedolžne zaupljivosti, ki jo je bil poprej odtegnil prihodnosti svoje varovanke.

Olimpija ga je iskreno objokovala, ko očeta, in je v prvem hipu otroške bolesti in žalosti sklenila, ostati mu zvesta. Zaprla se je v grad in se upirala vsemu laskanju sveta, ki je poprej vse premalo cenil vrline uboge mlade deklice, bogati vdovi pa široko odpiral svoja vrata. Ni poznala življenja, a njena nedolžnost je

uganila. Nekaj knjig, ki so bile brana njene mlade duše, so vsejale seme nezaupnosti v njeno srce. Bala se je laskanja, o katerem je nekdanj sanjala, in pred vso ljubeznijo, v katero je nekdanj brezupno verovala, je občutila velik strah. Tako je postajala njena samota vedno popolnejša in temnejša; v svoji bolesti je izpremenila grad v neke vrste samostan, in občutila je neko trpko zadovoljnost, da je trpela sama in pri počasnem hramu koprneče duše hitela smrti nasproti.

Gospod Solignac je bil glavni dedič gospoda Fouchy. Spočetka je dal duška svojemu razočaranju v hudem zmerjanju. Pri sožalnem obedu, ki so ga priredili dobri prijatelji njegovega kluba v Café de Paris, ni prisegel nič manj, ko da bo zavljal vrat ti podli osebi, ki je bila tako navihana, da se je najprej poročila s svojim varuhom, potem si pa zasigurala užitek ali pa še celo popolno posest njegovega premoženja. Gospod Solignac si je že zdavnaj izposojeval denar na račun smrti svojega bogatega sorodnika, pokojnik pa ga je s svojo oporoko spravil v veliko zadrego. Gospod Solignac ni bil nič drugega kot lep mož, ki ni ničesar veroval, ničesar vedel in ničesar ljubil; tratil je svojo moč v navadnih spletkah, se nesramno obnašal napram damam boljših krogov, ki jih vsled svojega dostojanstva ni smel popolnoma zanemarjati, nasprotno pa je bil skrajno vljuden v občevaranju z onimi hčerkami vratarjev, ki jih nekaj mila in svile izpremeni v elegantne dame, za potrebo velike opere in francoskih kavalirjev. Solignac ni bil pravzaprav nič boljši in nič slabši od one velike množice opic, ki vsak dan porezavajo na javnih izprehajališčih repe svojim psom, in samo zato, da ljudje govorijo o njih, in ki jih je povsod polno, le tam ne, kjer bi morali po vsi pravici biti, namreč v policijskih zaporih.

(Dalje.)

Širite »Večerni list«!

Zagrebska borza.

LDU. Zagreb, 17. aprila. Zaključni kurzi na današnji borzi:

	Denar	Blago
Banka za trg., obrt in industrijo	445	455
Banka in hranilnica za Primorje na Sušaku, nove delnice	503	515
Hrvatska eskomptna banka	—	1380
Hipotekarna banka, Zagreb nove delnice	385	390
Jadranska banka, nove	—	870
Hrvatska kreditna banka, nove	901	920
Narodna banka Zagreb	—	430
Obrtna banka	224	230
Poljedelska banka	—	105
Prva hrvatska hranilnica	—	8000
Rečka pučka banka	205	208
Zemaljska banka	—	705
Sladkorna tovarna, Osijek	—	2750
4 1/2% založnice hipotekarne banke	113	115
4 1/2% založnice eskomptne banke	110	—
4 1/2% založnice zemaljske banke	110	—
4 1/2% založnice L. hrv. hranilnice	114	108
4 1/2% komunalne zadruge	106	108
4 1/2% zadolžnice mesta Zagreba	—	115

Izdajatelj: konsorcijski »Večerni list«.
Odgovorni urednik: Viktor Cencić.
Tiska: Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.